

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Bc. J. T.**
bytem Č. 4764, Z.
adresa pro doručování H. 474, L.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti: **K. D.**
bytem H. 510, L.
zastoupen Mgr. Petrem Váverkou, advokátem
sídlem Zarámí 4077, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2016, č.j. KUZL 39692/2016, sp. zn. KUSP 39692/2016 ŽPZE-IS,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2016, č.j. KUZZL 39692/2016, sp. zn. KUSP 39692/2016 ŽPZE-IS, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 13.4.2016, č.j. MMZL 48581/2016, sp. zn. MMZL 32829/2016 OŽPaZ, jímž bylo podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, K. D. a L. D. (dále jen „stavebníci“) povoleno nakládání s podzemními vodami spočívající v odběru podzemní vody z vodního zdroje – vrtané studny včetně vodovodu na pozemcích parc. č. x a x v k.ú. L. u Z. pro zásobování rodinného domu vodou, a podle § 15 odst. 1 vodního zákona a § 115 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), vydáno stavební povolení k provedení stavby vodního díla „Vrtaná studna včetně vodovodu k zásobování rodinného domu vodou“ na předmětných pozemcích.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že žalovaný nijak neproověřil pravdivost vyjádření Ing. L. P., Ph.D., zástupce stavebníků, k odvolání žalobce, že hlavním důvodem budování dalšího vodního zdroje je skutečnost, že stávající studny stavebníků jsou kontaminovány bakteriálním znečištěním. Pouze rozborem vzorků vody by mohl žalovaný jednoznačně konstatovat, zda jsou stávající studny kontaminovány bakteriálním znečištěním, nebo zda je vyjádření Ing. L. P., Ph.D. nepravdivé a účelové. Žalobce dále zpochybňuje, že na pozemku stavebníků je zřízen pouze průzkumný hydrogeologický vrt.
3. Žalobce uvádí, že stavebníci již v roce 2015 vybudovali a umístili na svém pozemku bez jakéhokoli povolení vrtanou studnu o hloubce 30 m a že v současné době z této studny odebírají vodu. Podle žalobce měl žalovaný provést k této otázce šetření. Žalobce k tomu odkazuje na fotografie s datem pořízení 5.7.2015 a 12.8.2015. Podle žalobce měl žalovaný rozhodnout o odstranění a zasypání nepovoleně vybudované vrtané studny.
4. Podle žalobce žalovaný nerespektoval žalobcova práva účastníka řízení, neboť nereagoval na jeho návrh na provedení důkazů, neprovedl dokazování stran vyjádření Ing. L. P., Ph.D., neprovedl šetření na místě vybudování nepovolené vrtané studny a nerespektoval oprávněné zájmy žalobce a jeho manželky.
5. Žalobce dále namítá, že žalovaný nereflektoval otázku vysychání vodních toků a rapidního poklesu a úbytku podzemních vodních zdrojů v důsledku globálního oteplování.
6. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasí se žalobou a zdůrazňuje, že stávající studny stavebníků nebyly předmětem řízení, přičemž pro povolení stavby nové studny na jejich pozemku není rozhodující, zda stávající studny jsou kontaminovány či nikoli. Pokud má žadatel o povolení stavby studny na svém pozemku další studny a jeho rodinný dům je

napojen na veřejný vodovod, nejedná se podle žalovaného o zákonný důvod pro zamítnutí žádosti o povolení stavby nové studny.

8. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
10. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Žalobce namítal, že žalovaný nedokazoval za účelem prověření pravdivosti vyjádření Ing. L. P., Ph.D., zástupce stavebníků.
12. K tomu zdejší soud uvádí, že žalovaný na straně 4 napadeného rozhodnutí odkazoval na vyjádření Ing. L. P., Ph.D., v němž je mimo jiné uvedeno, že stávající studny stavebníků jsou nepoužitelné pro zásobování rodinného domu vodou, neboť jsou kontaminovány bakteriemi, a dále že nová studna může v budoucnu sloužit i pro zásobování plánovaného rodinného domu na pozemku parc. č. x.
13. Podle zdejšího soudu z odkazu žalovaného na vyjádření Ing. L. P., Ph.D. v napadeném rozhodnutí nelze dovodit, že by obsah předmětného vyjádření byl nosným důvodem pro zamítnutí odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je totiž založeno na jiných skutkových a právních důvodech (strana 3 až 5 napadeného rozhodnutí). Zdejší soud proto nesouhlasí s námitkou žalobce, že žalovaný byl povinen dále zjišťovat pravdivost předmětného vyjádření.
14. Pokud žalobce dále namítal, že na pozemku stavebníků parc. č. x byla bez povolení vybudována vrtaná studna, tak žalovaný se předmětnou námitkou, uplatněnou již v rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, zabýval na straně 5 napadeného rozhodnutí, kde odkázal na sdělení prvostupňového orgánu ze dne 31.8.2016, který zjistil, že pokud jde o hydrogeologický vrt, ten je vypažen plastovou zárubnicí, aby nedošlo k jeho zřícení, záhlaví vrtu je obetonováno, aby nedocházelo ke kontaminaci podzemní vody průsaky ze svrchních půdních vrstev přirozeně obsahujících např. koliformní bakterie, a je opatřen ochrannou šachticí proti poškození, a dále že voda z vrtu není odebírána, neboť do vrtu nebylo instalováno žádné odběrné zařízení. Součástí sdělení prvostupňového orgánu je pořízená fotodokumentace.
15. Pokud jde o další argumentaci žalobce týkající studny stavebníků vybudované bez povolení příslušných orgánu, jedná se o námitku, jež je svou povahou podnětem ve smyslu § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, k zahájení řízení o odstranění stavby dle § 129 stavebního zákona. Žalovaný se k ní přitom vyjádřil a odkázal na závěry prvostupňového orgánu, že

se o nepovolenou stavbu studny nejedná. Podle zdejšího soudu nelze přisvědčit tvrzení žalobce, že žalovaný měl provést vlastní místní šetření za účelem ověření, zda se jedná o hotovou studnu, ze které je již odebírána voda, a dále vydat rozhodnutí o odstranění stavby. Otázka neoprávněné stavby studny (a případného neoprávněného odběru vody z ní) nebyla předmětem napadeného rozhodnutí a správního řízení, jež jeho vydání předcházelo. Zdejší soud nadto zdůrazňuje, že pokud jde o řízení o odstranění stavby, jedná se o řízení zahajované z úřední povinnosti. Z konstantní judikatury správních soudů přitom plyne, že ve správním soudnictví se nelze domáhat zahájení jakéhokoli řízení z úřední povinnosti, nýbrž pouze vyřízení případného podnětu podle § 42 správního řádu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2017, č.j. 4 As 117/2017-46, č. 3631/2017 Sb. NSS).

16. Pokud tedy žalobce k prokázání skutečnosti, že stavebníci neoprávněně vybudovali vrtanou studnu již v roce 2015, navrhuje dokazovat fotografiemi pořízenými dne 5.7.2015 a dne 12.8.2015, tak zdejší soud uvádí, že jelikož otázka neoprávněné stavby studny není předmětem přezkumu v této věci, nepřísluší zdejšímu soudu se předkládanými důkazními prostředky k prokázání tvrzené skutečnosti zabývat.
17. Žalobce dále namítal, že žalovaný nereflektoval otázku vysychání vodních toků a rapidního poklesu a úbytku podzemních vodních zdrojů v důsledku globálního oteplování, s tím, že by se nemělo povolovat bezdůvodné budování studní. K tomu zdejší soud uvádí, že předmětná námitka svým obsahem spadá do problematiky umísťování studny v území, tudíž ji žalobce mohl uplatnit v územním řízení (§ 85 odst. 2 stavebního zákona ve spojení s § 89 odst. 3 stavebního zákona). V něm bylo Městským úřadem Fryšták vydáno územní rozhodnutí ze dne 3.2.2016, č.j. MUF-OV-3292/2015-KUD/804, jímž byla na pozemcích parc. č. x a x umístěna vrtaná studna a vodovod. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.12.2011, č.j. 1 As 133/2011-127, „...smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. V prvním případě se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy [§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona]. Ve stavebním řízení se stavba do území neumísťuje, neboť je v něm již umístěna na základě územního rozhodnutí...“. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2017, č.j. 2 As 326/2016-33, „Mezi územním řízením a stavebním řízením, ačkoliv jejich výstupy představují řetězíci správní akty, existuje z hlediska věcného bariéra, která je striktně odděluje. Správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat tolika těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení. Důsledkem této difference je zavedení věcné koncentrace námitek účastníků řízení v § 114 odst. 1 a 2 stavebního zákona...“.
18. Předmětem nyní přezkoumávaného rozhodnutí bylo vydání stavebního povolení ke studni coby vodnímu dílu, které již bylo umístěno. V této fázi řízení tedy byly přípustné pouze námitky týkající se způsobu, jakým má být stavba studny prováděna a užívána, pokud by to mohlo ovlivnit práva žalobce jako vlastníka studny na sousedním pozemku, nikoli námitky obecně brojící proti umístění studny v dané lokalitě (rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 25.9.2018, č.j. 4 As 227/2018-34, či ze dne 12.4.2012, č.j. 9 As 78/2011-69).

19. Namítal-li žalobce, že žalovaný nerespektoval ochranu zájmů žalobce v podobě jediného zdroje pro zásobování vodou jeho domu z kopané studny, tak k tomu ze správního spisu vyplynulo, že k žádosti stavebníků ze dne 9.3.2016 o povolení k odběru podzemních vod a o vydání stavebního povolení byl doložen hydrogeologický posudek zpracovaný Ing. P. B. ze dne 20.2.2015, z něhož vyplývá (strana 11 až 12 předmětného posudku), že byl zkoumán vliv na studnu žalobce. Před zahájením vrtných prací zpracovatel posudku dne 20.11.2014 provedl režimní měření na studni žalobce a úroveň hladiny podzemní vody byla sledována také v průběhu realizace vrtných prací i při jejich skončení, přičemž nebyl zaznamenán pokles úrovně hladiny podzemní vody. Podle hydrogeologického posudku studna na pozemku žalobce je kopanou studnou, která jímá vodu z mělké kvartérní zvodně, zatímco provedená vrtaná studna jímá vodu z neogenních vrstev, a vzhledem k technickému řešení vrtané studny plánovaným odběrem podzemní vody z projektované studny nedojde k žádnému ovlivnění okolních studní. Zdejší soud k tomu dodává, že žalobce žádným konkrétním a věcným způsobem nezpochybňuje závěry dotčeného hydrogeologického posudku a své tvrzení o možném vlivu povolované stavby studny na množství vody v jeho studni ničím nedokládá.
20. Navíc z oznámení o zahájení vodoprávního řízení ze dne 21.3.2016, č.j. MMZL 38265/2015, sp. zn. MMZL 32829/2016 OŽPaZ, vyplývá, že žalobce byl účastníkem řízení o povolení stavby. V předmětném oznámení byli účastníci řízení stavebního řízení vyrozuměni o možnosti uplatnit námitky v souladu s § 112 odst. 2 stavebního zákona ve lhůtě 10 dnů od doručení oznámení. Předmětné oznámení bylo žalobci doručeno dne 29.3.2016. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce jako účastník řízení námitky podle stavebního zákona v řízení o povolení stavby podal. Právě ve stavebním řízení žalobce podle zdejšího soudu mohl v rámci námitek usilovat např. o povolení čerpání vody v jiných limitech nebo o změnu způsobu čerpání vody.
21. Pokud žalobce namítá, že žalovaný nereagoval na návrh žalobce k provedení požadovaných a navrhovaných důkazů, tak k tomu soud uvádí, že jediným podáním žalobce obsaženým ve správním spise je odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, z něhož nevyplývá, že by žalobce vznesl důkazní návrhy.
22. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

23. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.
24. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně

jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. prosince 2018

David Raus v.r.
předseda senátu